GAZETA
Wielkiego Xięstwa
POZNAŃSKIEGO.

Nakładem Drukarni Nadworney W. Dekera i Spółki. — Redaktor: Assessor Raabski.

№ 100. — W Sobotę dnia 16. Grudnia 1826.

Wiadomości kraiowe.

Z Berlina dnia 11. Grudnia.
Baron Malzahn, Szambelan, nadzwyczayny Poseł i pełnomocny Minister przy dworze angielskim, wyiechał do Londynu.

Wiadomości zagraniczne.

Rossya.

Z Petersburga dnia 3. Grudnia.
Wczoray, iako w dniu, w którym N. Cesarz Mikołay I. osiadł na tronie przodków swoich, zanoszono dziękczynne modły po wszystkich kościołach stolicy. Dzwony brzmiały przez cały dzień. Wieczorem oświecone były ulice. Powszechna panowała radość.

Z Bożéy łaski My Mikołay I., Cesarz i t. d. Naszemu Generałowi Adjutantowi, Generałowi piechoty, Hrabiemu Worońcowi. — Znakomite usługi i pożyteczne usiłowania WPana dla oyczyzny, były przedmiotem Naszéy szczególnieyszéy uwagi. Teraz w ciągu układania się z Tureckimi Pełnomocnikami w Białogrodzie, zjednałeś sobie WPan nowe do Naszéy wdzięczności prawo. Przez starania i rozsądek WPana, została umorzoną wieloletnia niezgoda, która zasępiała dobre porozumienie między Rossyą i Portą Ottomańską, i założoną podstawa trwałego pokoiu, którego zawsze pragniemy. Na dowód Naszego zupełnego upodobania z téy ważnéy przysługi, daiemy WPanu naymiłościwiéy dyamentowe ozdoby orderu S. Alexandra Newskiego i przesełaiąc ie WPanu, zostaiemy mu z Naszą Cesarską łaskawością przychylnymi. — Dan w Petersburgu dnia 11. Listopada 1826. — (Podp.) Mikołay.

Donieśliśmy iuż o podpisaniu i wymianie zatwierdzeń zawartéy w Białogrodzie między Pełnomocnikami Jego Cesarskiéy Mci i Porty konwencyi, a teraz umieszczamy text tego ważnego układu. Jest on przeznaczony, oznaczyć sposób dopełnienia wszystkich artykułów traktatu Bukarestskiego, których Porta od roku 1812 nieprzywiodła do skutku, zapewnić stan territorialny Rossyi na brzegach morza czarnego, i przywrócić moc wszystkim przywileiom, których Mołdawia, Wołoszczyzna i Serwia, pod opiekuńczym wpływem gabinetu Petersburgskiego, używać maią. Konwencya Białogrodzka iest następuiącey treści:

Konwencya obiaśniaiąca traktat Bukarestski.

W imie Wszechmocnego Boga. Dwor Cesarsko-Rossyiski i Wysoka Porta, ożywione szczerém życzeniem położenia kresu dyskussyom, które się między niemi wytoczyły od zawarcia traktatu Bukarestskiego, i pragnąc wzmocnić obu państw związki na posadzie zupełnéy iednomyślności i zobopólnego zaufania, postanowiły były, rozpocząć, przez zesłanych obustronnych pełnomocników, przyiacielski układ, w czystym zamiarze usunięcia z swoich stósunków wszelkiego pochopu dalszych nieporozumień i zapewnienia na przyszłość zupełnego wykonania traktatu Bukarestskiego, równie iak umów i akt, które tenże odnawia lub potwierdza, a których samo tylko zachowanie może być rękoymią utrzymania i trwałości tak szczęśliwie skoiarzonego pokoiu między Cesarsko-Rossyiskim dworem, a dostoyną Portą Ottomańską. W tym zamiarze N. Cesarz i Padiszah wszech Rossyi i N. Cesarz i Padiszah Ottomanów mianowali swymi pełnomocnikami, iako to: N. Cesarz i Padiszah wszech Rossyi, Panów Hrabiego Michała Worońcowa, Generał-Adjutanta, Generała piechoty, członka Rady państwa, W. Rządzcę Noworusi i pełnomocnego Kommissarza w prowincyi Bessarabii, Kawalera orderu S. Alexandra Newskiego, ozdobionego wielkim krzyżem orderu S. Jerzego drugiéy klassy, Kawalera orderu Sgo Włodzimierza pierwszéy klassy, orderu S. Anny pierwszéy klassy z dyamentami i wielu orderów zagranicznych, tudzież Alexandra Ribeaupierre, Taynego Radzcę i rzeczywistego Szambelana, nadzwyczaynego Posła i pełnomocnego Ministra przy wysokiéy Porcie Ottomańskiéy i Kawalera orderu S. Anny pierwszéy klassy z dyamentami, ozdobionego wielkim krzyżem orderu S. Włodzimierza 2giéy klassy i Kawalera orderu Austryackiego Leopolda 1széy klassy. — A Jego Wysokość Panów Seid-Mehmet-Hadi-Effendego, Generalnego Kontrolera Anatolii, pierwszego Pełnomocnika, i Seid-Ibrahima-Iffet-Effendego, tymczasowego Kadego Sofii w znaczeniu Molla Scutari, drugiego Pełnomocnika; którzy ziechawszy się do miasta Białogrodu (Akierman), po wymienieniu wierzytelnych odpisów swoich w dobréy i przynależytéy formie wykazanych pełnomocnictw, następuiące artykuły ustanowili, uchwalili i podpisali:

Artykuł 1. Wszystkie warunki i opisy zawartego na dniu 16. Maia 1812 (17go dnia Xiężyca Djemaziul ewel, w roku Hegiry 1227) w Bukareście traktatu pokoiu potwierdzaią się ninieyszą konwencyą w całéy swoiéy mocy i ważności, iakoby tenże w niéy co do słowa był zamieszczony, ile że obiaśnienia, będące przedmiotem ninieyszéy konwencyi, służą tylko do dokładnego oznaczenia myśli pomienionego traktatu i wzmocnienia osnowy artykułów iego.

Art. 2. Gdy 4ty artykuł traktatu Bukarestskiego we względzie dwóch wielkich naprzeciw Ismaiłowa i Kili położonych wysp Dunaju, które, lubo pozostaiąc własnością Porty Ottomańskiéy, po większéy części odłogiem i bez zaludnienia zostawać muszą, przepisał sposob rozgraniczenia, którego wykonanie z powodu szkod, zrządzanych częstém téy rzeki wzbieraniem, za niepodobne uznaném zostało, gdy nadto doświadczenie wskazało konieczną potrzebę ustanowienia pewnego i dostatecznego przedziału między obustronnymi pobrzeżnymi mieszkańcami, aby im odiąć wszelki punkt styczności i właśnie przezto położyć koniec wynikaiącym ztąd ustawicznym zakłóceniom i niepokoiom, gdy oraz wysoka Porta Ottom. chce Cesarskiemu dworowi Rossyiskiemu dać iawny dowód swéy rzetelnéy chęci ustalenia stósunków przyiaźni i dobrego sąsiedztwa między obu państwami,

zaczém zobowięzuie się ona, umowę w tym względzie na konferencyi w Konstantynopolu dnia 21. Sierpnia 1817. r. między Posłem Rossyi a Ministrami dostoynéy Porty zdziałaną, stósownie do skreślonych w protokóle pomienionéy konferencyi warunków przywieśdź do skutku, i w mocy utrzymać. Wyszczególnione tedy w owym protokóle i odnoszące się do będącego w mowie przedmiotu warunki uważane będą za składaiące istotną część niniéyszéy konwencyi.

Art. 3. Gdy umowy i akta we względzie przywileiów Mołdawii i Wołoszczyzny, zostały wyraźnie w 5tym artykule traktatu Bukarestskiego potwierdzone, zaczém wysoka Porta zobowięzuie się uroczyście, zachować rzeczone przywileie, umowy i akta przy każdéy sposobności z naysumienniéyszą wiernością i przyrzeka w przeciągu 6 miesięcy po zatwierdzeniu niniéyszéy konwencyi odnowić Hatti-Cherify z roku 1802, któremi też przywileie zostały wyszczególnione i zaręczone. Nadto, ze względu na nieszczęścia, iakich pomienione dwie prowincye skutkiem ostatnich wypadków doznały, ze względu na wybor wołoskich i mołdawskich Boiarów na Hospodarów obu Xięstw, i ze względu, iż dwór Cesarsko-Rossyiski przychylił się do tego, uznano za rzecz potrzebną, tak ze strony wysokiéy Porty iakoteż ze strony dworu Rossyiskiego, iż rzeczone Hatti-Cherify z roku 1802 koniecznie warunkami, w oddzielnym, dołączonym tu akcie opisanemi, któryto akt między obustronnymi Pełnomocnikami zawartym został, i iako istotna część niniéyszéy konwencyi ma być uważanym, uzupełnione być muszą.

Art. 4. Szósty artykuł traktatu Bukarestskiego stanowi przywrócenie od strony Azyi granicy między obu państwami, iak była przed woyną i oddanie przez dwór Cesarsko-Rossyiski wysokiéy Porcie twierdz i zamków, wśród pomienionéy granicy położonych, a orężem iego zdobytych. Stósownie do tego ustanowienia i ze względu, iż dwór C. Rossyiski zaraz po zawarciu traktatu oddał napowrot te twierdze, które podczas woyny na woysku wysokiéy Porty zdobyte zostały, ułożyły się obie strony, iż odtąd granice azyatyckie między obu państwami maią tak pozostać, iak dziś są, i że w przeciągu dwuletniego terminu obydwie strony obmyślić maią naydogodnieysze środki ku utrzymaniu spokoyności i bezpieczeństwa obustronnych poddanych.

Art. 5. Chcąc dostoyna Porta Ottomańska dać C. Rossyiskiemu dworowi świetny dowód swych przyiacielskich chęci i swoiéy troskliwéy uwagi na ścisłe dopełnienie warunków traktatu Bukarestskiego, przywiedzie niezwłocznie do skutku wszystkie warunki osmego artykułu tegoż traktatu, odnoszące się do narodu serwiańskiego, który iako oddawna wysokiéy Porcie podległy i czynszowy, przy każdém wydarzeniu skutków iéy łagodności i wspaniałomyślności doznawać powinien. Tym końcem ustanowi wysoka Porta z Deputowanymi narodu Serwiańskiego środki, iakie się okażą naydogodnieyszemi do zapewnienia warowanych mu korzyści, korzyści, których używanie będzie zarazem sprawiedliwą nagrodą i naylepszym zastawem wierności, któréy naród ten Państwu Ottomańskiemu dał dowody. Gdy 18miesięczny termin uznany został za potrzebny do uregulowania potrzebnych w tym względzie środków, stósownie do oddzielnego, dołączonego tu, między obustronnymi Pełnomocnikami zawartego aktu, zaczém pomienione środki będą pospół z Deputacyą serwiańską w Konstantynopolu ustanowione i poiedyńczo do opatrzonego Hatti-Cherifem Firmanu zapisane, który w ile być może naykrótszym czasie a naydaléy w przeciągu powyżéy rzeczonego terminu 18miesiącznego będzie do skutku przywiedzionym i nadto C. Rossyiskiemu dworowi udzielonym i od owéy pory za istotną część niniéyszéy konwencyi uważanym.

Art. 6. Gdy stósownie do wyraźnych ustanowień traktatu Bukarestskiego wszelkie obustronnych poddanych interessa i reklamacye, które przez zaszłą woynę zawieszone zostały, maią być nanowo wniesione i ukończone; gdy także pretensye iakie mieć mogą obustronni poddani do siebie i do skarbu, z zupełną sprawiedliwością rozpoznawane i regulowane, z pośpiechem i w zupełności likwidowane być maią, zaczém ugodzono się, iż wszelkie interessa i reklamacye poddanych Rossyiskich, tyczące się strat, których doznali

przez łupieztwa korsarzów barbaryiskich, daléy konfiskaty, które w czasie zerwania między obu dworami w roku 1806 i przy innych od roku 1821 zaszłych wypadkach mieysce miały, stanowić maią przedmiot likwidacyi i stosownego wynagrodzenia. Tym końcem wyznaczeni będą bez zwłoki z obu stron Kommissarze, którzy wyśledzą wartość strat i ustanowią summę wynagrodzenia. W przeciągu 18 miesięcy, rachuiąc od zatwierdzenia ninieyszéy konwencyi, maią być wszystkie czynności tych Kommissarzów ukończone, i summa wynagrodzeń na ręce C. Rossyiskiego Posła w Konstantynopolu razem złożona. Równe postępowanie ma być względem poddanych wysokiéy Porty zachowane.

Art. 7. Gdy wynagrodzenie szkody, zrządzonéy poddanym i kupcom C. Rossyiskiego dworu przez korsarzy rządów algierskiego, tunetańskiego i trypolitańskiego, oraz zupełne uskutecznienie traktatu handlowego i 7go artykułu traktatu w Jassach podpisanego, stosownie do wyraźnych oznaczeń 12go artykułu traktatu Bukarestskiego, który łącznie z 3im artykułem wszystkie dawnieysze ugody wznawia i potwierdza, ścisłym iest dla Porty Ottomańskiéy obowiązkiem, przeto taż uroczyście powtarza przyrzeczenie, iż odtąd z naysumiennieyszą wiernością wszystkich swoich obowiązków w téy mierze dopełniać będzie. A tak 1) wysoka Porta dołoży wszelkiego starania, ażeby rozbóynicy państw barbaryiskich nienapastowali handlu rossyiskiego pod iakimbądź pozorem, a w razie popełnionego przez nie łupieztwa, zawiadomiona o tém Porta, każe wszystkie przez pomienionych korsarzy zrobione zdobycze natychmiast zwrócić, poddanych rossyiskich za pomienioną stratę wynagrodzić, tym końcem ostry Firman do rządów barbaryiskich wydać, tak iżby powtórzenie onegoż niebyło potrzebném, a ieżeliby Firman ten niebył dopełnionym, summę bonifikacyiną w przeciągu dwumiesięcznego terminu, oznaczonego w 7mym artykule traktatu w Jassach zawartego, rachuiąc od dnia przedstawienia roszczeń, z swoiego cesarskiego skarbu wypłacić; 2) przyrzeka dostoyna Porta, dopełnić ściśle wszystkich warunków rzeczonego traktatu handlowego, znieść wszelkie sprzeciwiaiące się osnowie iego postanowień zakazy, niestawiać żadnych przeszkod żegludze okrętów kupieckich pod banderą rossyiską na wszystkich morzach i wodach państwa ottomańskiego, a to bez wszelkiego wyiątku, słowem dozwalać kupcom, kapitanom i wszystkim poddanym rossyiskim, korzyści i prerogatyw, niemniéy zupełnéy swobody handlowéy, które przez pomieniony traktat między obu mocarstwami są ustanowione; 3) stosownie do 1go artykułu traktatu, który na rzecz wszystkich poddanych rossyiskich stanowi wolność handlu i żeglugi we wszystkich państwach wysokiéy Porty na morzu i lądzie, i wszędzie, gdzieby się żegluga i handel poddanym rossyiskim dogodnemi zdawać mogły, i w moc 31go i 35go artykułów pomienionego traktatu, zapewniaiących rossyiskim okrętom kupieckim tak wolną przeprawę przez ciaśninę konstantynopolitańską, bądź że są ładowne artykułami żywności lub towarami dla Rossyi lub dla innych państwu ottomańskiemu niepodległych kraiów, iakoteż przyznaiących im zupełne rozrządzenie temiż artykułami żywności, towarami i płodami, przyrzeka dostoyna Porta nieczynić żadnéy zgoła trudności okrętom rossyiskim na kanale konstantynopolitańskim, ani im niebronić przekładania swych towarów lub wiktuałów na inne okręty, należące do rossyiskiego lub obcych narodów, celem wywożenia ich z państwa dostoynéy Porty ottomańskiéy; 4) wysoka Porta przyimie interessowanie się C. Rossyiskiego dworu, względem dozwolenia, stosownie do powyższego przykładu, ugęszczania na morze czarne okrętom mocarstw, z rządem ottomańskim (podług innéy gazety z rządem rossyiskim) sprzyiaźnionych, któreby prawa tego ieszcze niemiały, tak ażeby wchodowy handel do Rossyi i wywóz płodów rossyiskich na tychże okrętach żadnéy przeszkody niedoznawał.

Art. 8. Powyższa konwencya, wyiaśniaiąca i uzupełniaiąca traktat Bukarestski, będzie przez N. Cesarza i Padiszaha wszech Rossyi, i przez N. Cesarza i Padiszaha Ottomanów, uroczyście i własnoręcznemi ich podpisami zatwierdzony, a przez obustronnych Pełnomocników w przeciągu 4ch tygodni, lub ieżeli można, ieszcze prędzéy wymieniony.

Dan w Białogrodzie dnia 25. Września (7. Października) 1826.

(Konwencya ta została przez N. Cesarza w dniu 14. [26.] Października zatwierdzoną.)

Oddzielny akt, tyczący się Xięstw Mołdawii i Wołoszczyzny.

W imie Wszechmogącego Boga. Gdy Hospodarowie Mołdawii i Wołoszczyzny obierani bywaią z pomiędzy kraiowych Bojarów, zaczém wybor ich odtąd odbywać się będzie, dawnym zwyczaiem, w każdéy prowincyi, podług zezwolenia i woli wysokiéy Porty, na walném zebraniu Dywanu. Bojarowie Dywanu każdéy prowincyi obieraią, za powszechną mieszkańców zgodą, na dostoyność Hospodara, iednego z naystarszych i nayzdatnieyszych Bojarów, i przedstawiaią go w podaniu (Arz-Mahsar) wysokiéy Porcie. Przyięty przez Portę Kandydat zostaie mianowany Hospodarem i odbiera inwestyturę. Gdyby Porta z ważnych powodów odmówiła potwierdzenie wybranego Kandydata, i gdyby oba dwory uznały też powody za ważne, mogą wówczas Bojarowie być wezwani, ażeby nowy uczynili wybor. Rządy Hospodara trwaią, iak dawniéy, siędm lat spełna, rachuiąc od dnia iego nominacyi; przed upłynieniem tego czasu nie mogą być składani z urzędu. Jeżeli w ciągu swoiego urzędowania dopuszczą się iakiéy zbrodni, zawiadomi o tém wysoka Porta Posła Rossyiskiego, i skoro z obustronnego dochodzenia okaże się popełniona istotnie przez Hospodara zbrodnia, wówczas w tym iedynie przypadku zostanie od urzędu usuniętym. Hospodarowie, który przez lat 7 urzędowali, nie dawszy obu dworom lub kraiowi żadnego prawnego i ważnego do skargi powodu, mianowani będą znowu na lat 7, skoro Dywany prowincyalne dopraszać się o to będą wysokiéy Porty i skoro powszechny głos mieszkańców za sobą mieć będą. Jeżeli który Hospodar przed upłynieniem siedmiu lat podziękuie za urząd dla starości, choroby, lub z innéy iakiéy przyczyny, zawiadomi o tém wysoka Porta Posła Rossyiskiego, i po przychyleniu się obu dworów, może Hospodar złożyć urząd. Każdy Hospodar, który po upłynieniu siedmiu lat zostanie złożonym lub składa urząd, utraca swóy tytuł i powrócić może do klassy Bojarów, pod warunkiem, ażeby się spokoynie sprawował, nie może atoli być znowu członkiem Dywanu, ani sprawować publicznego urzędu, ani być nanowo Hospodarem obrany. Synowie Hospodarów, którzy zostali usunięci z urzędu lub go złożyli, pozostaią Bojarami, mogą piastować publiczne dostoieństwa i być na Hospodarów obieranymi. W razie usunięcia, podziękowania za urząd lub śmierci Hospodara, tymczasowy zarząd osieroconego Xięstwa, aż do zamianowania następcy, powierzony będzie Kaimakanom, przez Dywan rzeczonego Xięstwa mianowanym. Ponieważ Hatti-Cherif z roku 1802. zniósł zaprowadzone od roku 1198 (1783) daniny, czynsze i rekwizycye, zaczem Hospodarowie wraz z Bojarami właściwych Dywanow ustanawiać będą roczne daniny i ciężary Multan i Wołoszczyzny, biorąc za zasadę regulamina w skutku Hatti-Cherifu z r. 1802 wydane. Niewolno Hospodarom w żadnym przypadku naymniéy zboczyć od tego przepisu. Mieć będą wzgląd na przełożenia Posła N. Cesarza i Konsulów Rossyiskich tak względem tego przedmiotu, iakoteż względem zachowania przywileiów kraiu, a mianowicie względem przestrzegania wszystkich opisów i artykułów ninieyszego aktu. Hospodarowie, łącznie z Dywanami, stanowić będą w każdéy prowincyi liczbę Beszlich, stósuiąc się do téy, iaka była przed zawieruchami r. 1821. Liczba ta, raz ustanowiona, niemoże być pod żadnym pozorem pomnożoną, chybaby obie strony potrzebę tego uznały. Ich utwor i organizacya musi być taka, iak przed zawieruchami roku 1821; wybór i mianowanie ich Agów muszą się dziać w tym samym sposobie, iak wówczas i nakoniec Beszli i ich Agowie pełnić będą tylko te obowiązki, do których pierwiastkowo są przeznaczeni, niemieszaiąc się do interessów kraiu, ani się innych spraw dopuszczaiąc. Przywłaszczenia, popełnione na territorium w okolicy Ibraiłowa, Ghiergiowy, Kulé i po za Ołtą, będą zwrócone, i zwrot ten w wydać się maiących tym końcem Firmanach oznaczony będzie. Multańscy i Włoscy Bojarowie, którzy w skutku ostatnich zaburzeń zniewoleni byli opuścić swą oyczyznę, mogą tam bez przeszkody powrócić, nie będąc z żadnéy strony niepokoieni, i weydą

znowu w zupełne używanie swoich praw, prerogatyw, dóbr i własności. Wysoka Porta maiąc wzgląd na nieszczęście, które w skutku ostatnich zaburzeń na xięstwach Mołdawii i Wołoszy ciążyło, uwolni ich na dwa lata od wszelkich danin. Po upłynieniu tego czasu opłacać będą znowu daniny podług Hatti-Cherifów z roku 1802, i niemogą być w żadnym przypadku powiększone. Wysoka Porta obdarzy podobnież mieszkańców obu xięstw swobodą handlową pod względem wszelkich płodów ich ziemi i przemysłu; i wolno im będzie rozrządzać niemi podług upodobania, z zastrzeżeniem atoli ograniczeń, iakich z iedney strony należne dostawy dla Wysokiéy Porty, którey prowincye te są szpichlerzem, z drugiéy strony zaopatrzenie kraiu wymaga. Wszystkie postanowienia Hatti-Cherifów z r. 1802, ściągaiące się do pomienionych dostaw i ich regularnego opłacania podług każdocześnych cen, podług których maią być obrachowywane, a których ustanawianie, w przypadku sporu, do właściwych należy Dywanów, maią znowu nabrać mocy i na przyszłość z sumienną akuratnością być dopełniane. Bojarowie maią być zniewoleni, wypełniać rozkazy Hospodarów i zachować się względem nich w obrębach uległości. Nie wolno Hospodarom wywierać okrucieństwa przeciw Bojarom, ani ich niezasłużonemi dotykać karami, bez dowiedzenia im popełnionego występku; niemogą być karani, iak tylko za poprzednim podług praw i zwyczaiów kraiowych wydanym wyrokiem. Ponieważ zawieruchy ostatnich lat w obu xięstwach doszczętnie porządek wewnętrzney administracyi zniweczyły, zaczém Hospodarowie, pospół z Dywanami, nie tracąc bynaymniéy czasu, zaiąć się maią potrzebnemi środkami, celem polepszenia stanu powierzonych ich pieczy xięstw, a środki te maią być przedmiotem ogólnego dla każdéy prowincyi regulaminu, który bez odwłoki ma być do skutku przywiedzionym. Wszelkie inne prawa i przywileie xięstw Multańskiego i Wołoskiego i wszystkie ściągaiące się do nich Hatti-Cherify, maią być utrzymane i przestrzegane, chybaby ninieyszym aktem były zmienione. Tym końcem my podpisani Pełnomocnicy N. Cesarza i Padiszaha wszech Rossyi, naywyższémi opatrzeni pełnomocnictwami, pospołu z Pełnomocnikami Wysokiéy Porty ottomańskiéy, ułożyliśmy powyższe punkta we względzie Mołdawii i Wołoszczyzny, w skutku trzeciego artykułu konwencyi, celem wyiaśnienia i potwierdzenia traktatu Bukarestskiego, który w 8miu artykułach na obradach w Białogrodzie, między nami i ottomańskimi Pełnomocnikami zawartym został. Dla czego niniejszy oddzielny akt został ułożony, pieczęcią naszą i naszym podpisem opatrzony i Pełnomocnikom Wysokiéy Porty wręczony.

Dan w Białogrodzie dnia 25. Września 1826. (Podp.) Hrabia *M. Worończow*. *Ribeaupierre*.

(Niniejszy oddzielny akt został przez N. Cesarza w d. 14. [26.] Października 1826 zatwierdzonym.)

Oddzielny akt względem Serwii.

W imie Wszechmocnego! Gdy Wysoka Porta iedynie w zamiarze wiernego dopełnienia postanowień 8go artykułu traktatu Bukareśskiego, pozwoliła Deputowanym Serwiańskim w Konstantynopolu, przedstawić sobie wnioski ich narodu, celem ustalenia bezpieczeństwa i pomyślności kraiu, zaczém pomienieni Deputowani wynurzyli w przełożeniu życzenia swoiego narodu we względzie niektórych przedmiotów, mianowicie względem wolności obrządków religiynych, wyboru swoich zwierzchników, niezawisłości wewnętrznego zarządu, wcielenia nanowo oderwanych od Serwii dystryktów, zamienienia rozlicznych danin w iednę, względem powierzenia im zarządu nad należącemi do muzułmanów dobrami, aby też równy opłacały haracz, względem wolności handlowéy, względem prawa dla serwiańskich kupców podróżowania za swoiemi własnemi paszportami po kraiach ottomańskich, względem zakładania szpitalów, szkół i drukarń, nakoniec względem zakazu muzułmanom, wyiąwszy należących do załog, osiadania w Serwii. Podczas zaymowania się roztrząsaniem tych przedmiotów, nasunęły się nieiakie przeszkody, przez które rzecz ta przewłoce uległa. Że zaś Wysoka Porta wciąż trwa w swoiém postanowieniu nadania narodowi serwiańskiemu wszystkich 8mym artykułem traktatu Bukarestskiego warowanych korzyści, zaczém w porozu-

mieniu z Deputowanymi Serwiańskimi w Konstantynopolu, ureguluie nietylko rzeczone wyżéy domagania tego wiernego i posłusznego narodu, ale też wszelkie inne, które iéy od Deputacyi Serwiańskiéy przełożone będą, nie sprzeciwiaiąc się powinności poddanych państwa ottomańskiego. Wysoka Porta uwiadomi Dwór Ces. Rossyiski o dopełnieniu 8go artykułu traktatu Bukaresztskiego i udzieli mu wydany w téy mierze Firman z Chatti-Cherifem, nadaiący pomienione zwyż korzyści. Z tego powodu, my podpisani Pełnomocnicy N. Cesarza i Padiszaha wszech Rossyi, ułożyliśmy wspólnie z Pełnomocnikami dostoynéy Porty Ottomańskiéy, we względzie Serwian, powyższe punkta, które są skutkiem 5go artykułu zawartéy na obradach w Białogrodzie między nami a Pełnomocnikami ottomańskimi konwencyi, z 8miu artykułów złożonéy, a traktat Bukarestski obiaśniaiącéy i potwierdzaiącéy. W skutku tego został ninieyszy oddzielny akt wygotowany, pieczęciami i podpisami opatrzony, i Pełnomocnikom dostoynéy Porty wręczony.

Dan w Białogrodzie dnia 25. Września 1826. (Podp.) Hrabia *M. Woroncow*. *Ribeaupierre*.

(Niniéyszy oddzielny akt został od N. Cesarza w d. 14. [26.] Października 1826 zatwierdzony.)

Wyiątek z naynowszych wiadomości od armii w Georgii.

Z dnia 12. Listopada.

Generał Jermołow ma swą główną kwaterę pod Haldan w prowincyi Szekin. Generał-Adjutant Paszkiewicz zaymował swe dawnieysze posady po nad rzeką Czerakeną. Z téy strony nie zaszły żadne wypadki woienne. Jazda prowincyi Karabagh pociągnęła ku rzece Berguszat, dla powściągnienia napadów z strony podiazdników nieprzyiacielskich, i oparcia się uprowadzaniu mieszkańców. Abbas Mirza obozuie o 5 wiorst od mostu Chudoperyńskiego. Ma nieznaczący korpus woyska, który mu Szach przysłał; ci, co się za nim puścili, gdy napadł na ziemię rossyiską, zostali rozpuszczeni. Artyllerya iego, pod dowództwem Jussuff-Khana, stoi za nim w Kendar. Doznaie on wielkiego niedostatku żywności. Szach znayduie się po za Tauris w Duwarkand. — Zapewniaią, iż Szach i Abbas Mirza mocno się smucą z powodu straty synowca tego ostatniego, a syna Alego-Szacha-Mirzy, nazwiskiem Seyful-Meluk-Mirza, który w ostatniéy potyczce śmiertelną odniósł ranę. — Dowódzca Apszerońskiego pułku piechoty, Pułkownik Mitszenko I., którego Generał-Major Krabbe wysłał był z twierdzy Kuba z oddziałem na ściganie ustępuiącego z prowincyi Kuba nieprzyiaciela, obsadził dnia 19. Października miasto Staraja Szamakta. Za zbliżeniem się tego oddziału, Mustafa-Chan i inni dowódzcy Perscy uchodzili śpieszno ku stepom Mugan po za rzeką Kur. Mustafa-Chan bronił uporczywie przeprawy przez most, który na rzece kazał zarzucić; ogień naszéy artylleryi zniszczył mu dwa działa; zapadaiąca noc ułatwiła mu ustęp. Część naszéy piechoty i iazdy, która świtaniem przeszła na prawy brzeg rzeki, znalazła skrzynie z amunicyą i naboiami, których nieprzyiaciel nie zdołał z sobą zabrać. W prowincyach, z których Persowie zostali wypędzeni, dawny porządek iest znowu przywrócony.

Państwo Ottomańskie.

Powszechna gazeta donosi w naynowszym numerze z dnia 8. Grudnia, co następuie: „Napoli di Romania dnia 13. Października (nowego stylu). Przez przybyły tu wczoray wieczor okręt angielski odebrał komitet zgromadzenia narodowego (kommissya trzynastu) list Posła Angielskiego w Konstantynopolu, Pana Stratford Canning, w którym członków domienionego Komitetu uwiadomia:

„iż otrzymał oczekiwane instrukcye względem pogodzenia Grecyi z Portą, z tym „wyraźnym rozkazem, ażeby względem „domagań Greków słuszne Ministeryum „Tureckiemu uczynił propozycye; — iż „układy między Rossyą i Portą ukończyć „się musiały dnia 25. Września (7. Października), że on (Pan Canning) niebawnie Komitet o wypadku uwiadomi, „i że w razie pomyślnego układów tych „ukończenia, Poseł Rossyiski wprost z Białogrodu do Konstantynopola przybędzie, w celu ukończenia w iak naykrótszym czasie interessów greckich.“

List ten ma być tak podpisany: „WPanów przyiaciel i sługa Stratford Canning." — W téy gazecie czytamy pod artykułem: „Wenecya dnia 27. Listopada. Podług wiadomości z Wiednia raczył N. Cesarz odwołać Wice-Admirała Margr. Paulucci, dowódzcę dywizyi okrętów naszych w Levante. Jest on tu oczekiwany, lecz dywizya pozostanie w Levante."

Anglia.

Z Londynu dnia 2. Grudnia.

W Izbie niższéy oświadczył dnia 1. m. b. Pan Huskisson nayuroczyściéy, iż rząd przygotowany iest zupełnie podać dogodne i stanowcze środki we względzie ważnego przedmiotu ustaw zbożowych, lecz że ie nieprędzéy przełoży Parlamentowi aż po feryach Bożego-narodzenia. Dnia 14. m. b. odroczy się Parlament aż dnia 14. Lutego.

Wczoray odebraliśmy dosyć ważne wiadomości z Lizbony. Powstańcy portugalscy, którzy dawniéy zbiegli byli z Portugalii, wkroczyli iako zbroyni nieprzyiaciele do prowincyi Tras-os-montes. Że zaś to tylko z wiadomością Hiszpanii nastąpić mogło, wystawić sobie można uczucie rządu Portugalskiego przeciw Hiszpanii. Okoliczność ta miała także gdzieindziéy wielkie sprawić wrażenie; gdyż iak tylko wiadomość przez telegrafy w Paryżu odebrano, miały natychmiast wyiść rozkazy odwołuiące Posła francuzkiego w Madrycie, aby przezto dać poznać, iż dwór Francuzki iest niekontent z postępowania Hiszpanii. Jedyna rękoymia dla pokoiu między wielkiémi mocarstwami Europy polega na tém — mówi *Times* — ażeby tak francuskie iakoteż angielskie siły zbroyne (woysko francuskie w Hiszpanii i flotta angielska na Tagu) z półwyspu odwołane zostały.

Wczoray w Izbie niższéy przełożył Lord Milton petycye z Bradford przeciw ustawom zbożowym. Pan Hum podał petycyą z Manchester o uchwalenie śledztwa w tym względzie. — Sir R. Ferguson popierał petycyą i oświadczył się przeciw odroczeniu dyskussyi aż po świętach. Uchwalono druk petycyi.

Podług listów z Rio-Janeiro dnia 18. Września, cotylko okręt Jan VI. popłynąć miał do Liworna, zkąd Infant Don Miguel udać się ma na nim do Brazylii.

Techniczne trudności, które zdawały się dotąd być na przeszkodzie wykonaniu wielkiego dzieła narodowego, to iest zrobieniu drogi pod Tamizą w Londynie, są zupełnie uprzątnione, i iuż teraz powątpiwać niemożna, iż to olbrzymie a dla Londynu tak ważne przedsięwzięcie, pomyślnym uwieńczone będzie skutkiem.

Listy z Jamaiki donoszą, iż Boliwar opuścić miał Limę dnia 16. Sierpnia i udać się do Kolumbii. Wyiazd iego spóźniony został odkryciem spisku, którego cel nie iest ieszcze ze wszystkiém wiadomy. Zresztą umocował Boliwar Generała Paez do sprawowania tymczasowego rządu w Wenezueli aż do powrotu Prezydenta, ile że ta prowincya pragnie zmiany w kształcie rządu, bez oderwania się iednak od związku Kolumbiyskiego.

Walny kongres Mexykański zagaił swe posiedzenie dnia 14. Września z zwyczaynemi uroczystościami i przy wielkich odgłosach radości. Naradza on się teraz nad powiększeniem cła od wszelkich towarów bawełnianych i płóciennych, szczególniéy zaś od pierwszych.

Komitet kongressu Buenos-Ayreskiego podał proiekt konstytucyi, złożony z 10. oddziałów, a 171 artykułów. Naród zostaie w nim ogłoszony niezawisłym od wszelkiego obcego mocarstwa; religią państwa iest religia rzymsko-katolicka, maiąca zawsze prawo do nayśilnieyszéy opieki, a mianowicie do naywyższego uszanowania mieszkańców, iakiekolwiek ich zdania prywatne być mogą. Rząd iest republikański, sprawowany przez władzę prawodawczą, wykonawczą i sądową. Władzę prawodawczą stanowi kongres z dwóch Izb złożony, z Izby Reprezentantów i Senatu. Władza wykonawcza powierzona iest Prezydentowi, przez 5 lat urząd ten sprawuiącemu. Będzie piąciu Sekretarzów stanu, to iest wydziału spraw wewnętrznych, zagranicznych, woyny, maryuarki i finansów. — Co się tycsy woyny między Brazylią i Buenos-Ayres, oświadczył kongres, iż pierwsze mocarstwo niesprawiedliwie ią wiedzie.

(Dodatek.)

Dodatek do gazety Wielkiego Xięstwa Poznańskiego Nru 100.

(Z dnia 16. Grudnia 1826.)

Portugalia.

Z Lizbony dnia 20. Listopada.

Minister woyny Gen. Daun powróciwszy z swéy wyprawy do Algarwów naradzał się kilkakrotnie z Lordem Beresford, który organizować będzie armią w takim sposobie, iak przed 12 laty, lubo dotąd niema ieszcze żadnego urzędownego upoważnienia.

Rozkaz Infantki Regentki, pierwszy który nowy Minister sprawiedliwości kontrasygnował, zaleca Regidorom w Lizbonie i Oporto, ażeby niezwłocznie zdali dokładny raport względem osób, siedzących w taynem więzieniu.

Na iedném z dawnieyszych posiedzeń Izby Parów wniosł Hrabia Acuncho, ażeby temu lub tym, co podadzą naylepszy proiekt księgi prawa cywilnego wyznaczyć pensyą 1,200,000 Reis, a za naylepszy proiekt księgi prawa kryminalnego, 800,000 Reis. „Teraźnieysze okoliczności — rzekł mówca — rozpowszechnione w narodzie wiadomości i wielka liczba nowych ksiąg prawa daią nam tę pewność, iż będziemy mieli szczęście posiadać naylepsze praw księgi."

Hiszpania.

Z Madrytu dnia 26. Listopada.

Stronnicy apostolscy tak hiszpańscy iakoteż zagraniczni, zebrali pomiędzy zbiegami portugalskimi 200 ludzi piechoty i 800 ludzi iazdy. Wtargnęli oni do prowincyi Portugalskiéy Tras-os-Montes, i chcą się złączyć z innymi, którzy przez prowincyą d'Entres Duero-e-Minho naprzód postępuią. Trzecia kolumna, w Badajoz organizowana, wkroczy wkrótce do prowincyi Alentejo.

W sobotę, dnia 18. m. b., wniesiono w Radzie Stanu kwestyą względem wypowiedzenia woyny Portugalii, na którą odmownie odpowiedziano. Generał-Kapitan Castanos i Generał-Porucznik Venegas znacznie się przyczynili do tego rozumnego postanowienia.

Król wezwał do Junty Ministrów czterech Radzców Stanu, iakoto Kardynała Arcybiskupa Toletańskiego, Xiążęcia Infantado, Generała-Kapitana Castanos i Gła-Porucznika Apovaca del Venadito. Pomiędzy temi osobami iest dwóch umiarkowanych, tak iż przezto stronnictwo umiarkowane pozyska ieden głos więcéy w Juncie, aby większość głosów stanowić.

Cztery tysiące dobrze uzbroionych zbiegów przedsiębiorąc wiadomy iuż krok, mieli nadzieię, iż się z nimi złączy 4 do 5000 ochotników Królewskich; lecz z Portugalczyków przeszło tylko 750 przez granicę; inni albo uciekli albo się rozchorowali; wielu oświadczyło się przeciw woynie domowéy. Z Królewskich ochotników przyłączyło się tylko 85 do Generała Silveira, przezco tenże został niezmiernie w nadzieiach swoich zawiedzionym.

Na mocną notę rządu Portugalskiego odpowiedział gabinet hiszpański, iż napadnienie zbiegów nastąpiło bez iego wiedzy, i że klasztory bez zapytania się rządu dodały pieniędzy, a Generalni-Kapitanowie przepuścili dowolnie zbiegów, niezażądawszy od Ministra woyny rozkazów, iak się zachować maią.

Listy z Oporto donoszą, iż dwa stoiące tam na załodze pułki rokosz podniosły i że przeciw nim ostre przedsięwzięto środki. W ogólności uważaią przytem, iż w stolicy szanowany iest nowy rząd w powszechności, lecz że wszystkie prowincye brzydzą się nim, tak iż z wielkiéy niechęci, iaka tam panuie, powszechny rokosz wyniknąć może.

Król ma być bardzo niespokoynym z powodu przedsięwzięcia zbiegów portugalskich i obwinia Pana Calomarde o sprzyianie onemuż.

Francya.

Z Paryża dnia 5. Grudnia.

Uważaią, iż Pan Villèle od nieiakiego czasu miewa częste narady z Posłami Rossyiskim i Angielskim.

Ustawa Król. z dnia 9. Listopada powołuie 45,000 młodych zaciężnych z klassy 1825. roku do aktualnéy służby woyskowéy, na zastąpienie żołnierzy wszelkiéy broni, którzy teraz z woyska wychodzą.

Na giełdzie tuteyszéy biegała wczoray pogłoska, iż Poseł angielski w Madrycie żądał paszportów.

Wczoray wieczór odprawiła się u Pana Villèle rada Ministrów, która od godziny 8 do 11 trwała.

Dowiaduiemy się — pisze Goniec Francu-

ski — przez listy z Baionny dnia 25. i 28. Listopada, iż hiszpańscy stronnicy Junty apostolskiéy w wielkim są ruchu i sposobią się do woyny z Anglią. Posłali oni z Wittoryi do Valladolid 12,000 karabinów, ktore są dla Generała Longa, głównodowodzącego w Staréy Kastylii przeznaczone. Krzątano się z takim pośpiechem koło tego, iż musiano wstrzymać wozy towarami kupieckiemi ładowane.

Gwiazda, która wypadki na granicy Portugalskiéy uważała dotąd za nic nieznaczącą intrygę, zdaie się teraz rzecz tę z ważnieyszego brać punktu i poczytuie sobie za powinność, uspokoić w téy mierze publiczność. „Goniec nadzwyczayny — donosi ona — który Madryt dnia 26. Listopada opuścił, a dnia 2. m. b. do Paryża przybiegł, zdaie się że przywiózł depesze téy treści, iż Hiszpania gotowa iest, dać wszelkie zadośćuczynienie z powodu wykonanych przez zbiegów portugalskich kroków i przedsięwziąść takie środki, które, zostawszy do skutku przywiedzionemi, zaradziłyby wszelkim podobnym przedsięwzięciom.“ — Prócz tego odwołuie się do innéy gazety, która donosi, iż rząd francuzki odebrał telegraficzną depeszę, przynoszącą tę wiadomość, iż Krol Hiszpański wydał dekret, podług którego zbiegi portugalskie na 30 mil w głąb państwa cofnąć się muszą. — Dziennik Rozpraw dodaie ieszcze do tego, iż podług uchwały Rady Stanu Margr. de Chaves i Podbrab. Canellos zostali z Hiszpanii wygnani. Podług udzielonéy przez Konstytucyonistę wiadomości, przedsięwzięcie zbiegów portugalskich tak bardzo oburzyć miało Króla Hiszpańskiego, iż się w czoło uderzył i zawołał: „Oni mnie chcą zgubić.“

Cesarz Austryacki mianował Xiążęcia Gustawa, syna byłego Króla Szwedzkiego, Podpułkownikiem pułku ułanów.

W biurze Konstytucyonisty, oprócz składek pieniężnych, przyimowana iest teraz i broń dla Greków.

Hrabia Segur przytacza w swoiéy historyi Napoleona i wielkiéy armii, następuiące osobliwsze wydarzenie: „Podczas tego pochodu byliśmy świadkami szczególnieyszego wydarzenia. Granat ugodził konia w brzuch, rozpękł się w nim i rozszarpał konia na kawałki, bez zadania naymnieyszego szwanku siedzącemu na nim ieźdzcy.“ Powątpiewano o rzetelności tego podania, lecz teraz potwierdza ie inny świadek naoczny. Pomieniony ieździec, byłto Rotmistrz w pierwszym pułku strzelców konnych, Jozef Garcez. Marszałek Xiążę Treviso i kilku Generałów znaydowało się w bliskości. Przypadek ten wydarzył się d. 18 Listopada 1812, gdy Pan Garcez po potyczce pod Krasnem z wzwiadów powracał.

Sternik powiada, iż odebrał z Konstantynopola listy, które wspominaią o tém, iż Ibrahim Basza odebrał rozkazy, ażeby z swoimi Egipcyanami do Egiptu powrócił.

Niderlandzki Burgrabia Vilain XIV, który, równie iak wielu innych znakomitych mężów, edukował się w swéy młodości u Jezuitów, z czego tylko chełpić się może, oświadcza w iednéy z gazet Bruxelskich: „Nie myśląc ani bronić w ogólności Jezuitów, których nieznam, ani ich towarzystwa, ich zasad, statutów, zamiarów, które mi również są obcemi, ani niedzieląc bynaymniéy ich zdań, oświadczam iednak i twierdzę na móy honor, i gotów iestem tego dowieśdź, iż to co się znayduie w dziele: „Nowsi Jezuici“ (przez X. Marcelego la Roche-Arnaud) o niektórych, znanych mi osobach iako Jezuitach, nayniegodziwszém iest kłamstwem i potwarzą.“

Naynowszy dziennik praw zawiera znowu ustawy upoważniaiące kongregacyą siostr i 24 nowych klasztorów płci żeńskiéy.

Jezuici hiszpańscy, chociaż maiąc iuż sobie zwrocone wszystkie swe ogromne posiadłości, upominaią się ieszcze tytułem wynagrodzenia o łąkę Alcudia w Estremadurze, zimowe pastwisko merynosów, która dawniéy należała do tak zwanego Xiążęcia pokoiu i za iedną z naybogatszych posiadłości ziemskich w Hiszpanii iest uważaną.

Słychać, iż niedawno zakupiono w południowéy Francyi znaczną ilość broni na rachunek klasztorów hiszpańskich.

Z powodu wysłania woyska hiszpańskiego, aby zapobiedz napadowi portugalskich zbiegów na ich oyczyznę, czynią nasze ultra-gazety następuiącą uwagę: „Woysko hiszpańskie taki ma wstręt od konstytucyinych nowości, iż raczéy spodziewać się można po niém, że z nimi wspolnie działać będzie, zamiast uderzenia na nich.“

Arystarch z dnia 1. m. b. umieścił odezwę Margrabiego Chaves i dodaie do tego: „Dnia 1. Grudnia, iako w dzień doroczny na tron wstąpienia domu Braganza, wkroczy armia do Portugalii. Margr. Chaves ma naczelne dowództwo; Brygadyer Podhr. Canellas, (Gen. Silveira pełni obowiązki Generała Adjutanta; główne obozieństwo powierzone iest byłemu Adjutantowi N. Miguela I. Teixeira. Następuiący 4 Brygadyerowie dowodzą 4ma kolumnami król. armii: 1szą dywizyą Podhr. Montealegre; 2gą Magesse; 3cią Madureira; 4tą Pinto da Silva. Pierwszym punktem łączenia się w Portugalii będzie Braganza, gdzie, podług odezwy z dnia 7. Października, ustanowioną zostanie Regencya. Pochod ten wspierany będzie naywiększą częścią pozostałego w Portugalii woyska, czekaiącego z niecierpliwością na przybycie Rojalistów. Trzynasty i 14ty pułk piechoty, zaymuiące północne prowincye, oświadczyły się za sprawą królewską.“ — Do tego artykułu, który, wbrew uznaniu wszystkich mocarstw i samego dostoynego Infanta Miguela, ogłaszaa go prawnym Królem Portugalskim, Gwiazda, która go udziela, nieprzydaie żadnéy uwagi, niepodciąga go też pod swą zwyczayną rubrykę: „Kłamstwa dzienne.“

Rozmaite Wiadomości.

Mieszkaiący teraz w Galicyi Poeta Tymon Zaborowski, ma chęć zostania Jezuitą i udał się do Starey Wsi, gdzie iest nowicyat tych zakonników.

Na wiosnę rozpocznie się w Wilnie druk powtórnego wydania: „Historyi literatury polskiéy Fel. Bentkowskiego.“ Wydaniem tém trudni się Pan Malinowski, i, w celu uzbierania dodatków, udał się teraz do Petersburga, gdzie czyni poszukiwania w Cesarsk. bibliotece. Wydanie to będzie tak znacznie pomnożone, iż pięć tomów ma wynosić.

Telegraf moskiewski zawiera ciekawy artykuł „o poezyi romantycznéy polskiéy, czyli poezyi narodowéy“; chwali mocno Mickiewicza i Józefa Zaleskiego.

PATENT SUBHASTACYINY.

Papiernia wraz z rolą do niéy należącą we wsi Uzarzewie położona, na 2589 Tal. 10 śgr. otaxowana, a teraz własność papiernika Schulca, ma być na wniosek wierzyciela realnego w drodze publicznéy licytacyi sprzedaną. W tym celu wyznaczyliśmy termin licytacyiny

na dzień 27. Września r. b.
dzień 28. Listopada r. b.
dzień 30. Stycznia 1827.

o godzinie 10. rano przed deputowanym Referendaryuszem S. Z. Studnitz, na który chęć kupna maiących z tem ostrzeżeniem wzywamy, iż skoro przeszkód prawnych nie będzie, naywięcéy daiącemu papiernia wraz z przyległościami przybitą będzie.

Taxa iako też warunki licytacyi znayduią się w registraturze naszéy, tamże interessenci takowe przeyrzec mogą.

Poznań dnia 10. Lipca 1826.

Królewsko Pruski Sąd Ziemiański.

ZAPOZEW EDYKTALNY.

Inskrypcya Ur. Franciszka Chmielewskiego w Aktach Grodzkich Poznańskich dnia 30go Stycznia 1792. na 2500 Tal. dla Proboszcza Jana Nepomocena Drzewieckiego, która na dobrach Ryczywole do Jana Chmielewskiego należących, Rubr. III. Nro. 4. protestando ciąży na wsi Ninino, zaś do Ur. Marka Chmielewskiego należące Rubr. III. Nro. 2. wygotowaném pod dniem 4. Lipca 1798 rekognicyinemi attestami hypotecznemi zaginęła, i na wniosek sukcessorów Drzewieckiego amortyzowaną bydź ma.

Wzywaią się przeto wszyscy ci, którzy iako właściciele zastawni lub cessyonaryusze pretensye do tego dokumentu mieć mniemaią, aby w dniu 16. Stycznia 1827 przed południem o godzinie 9. przed Deputowanym Kapp, Assessorem, w naszym lokalu sądowym wyznaczonym terminie osobiście lub przez prawnie upoważnionych pełnomocników, na których Kommissarzy Sprawiedliwości Mittelstaedt i Przepałkowski się proponuią, stawili i swe pretensye do tegoż dokumentu udowodnili, a w razie niestawienia się spodziewali, że z swemi pretensyami do tegoż dokumentu wykluczeni, wieczne milczenie im nakazane, i summa ta wymazaną będzie.

Poznań dnia 14. Września 1826.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

ZAPOZEW EDYKTALNY.

Na dobrach Myślniewie w Powiecie Ostrzeszowskim położonych dawniey do Jakuba Fryderyka Psarskiego, teraz do córki tegoż Ur. Maryanny owdowiałey Bogdańskiéy należących dla sukcessorów małoletnych niegdy Woyciecha Bartochowskiego następuiące pozycye są zapisane:

Tal. 17,250
Tal. 2,028 Sgr. 10 i
Tal. 1,183 Sgr. 10.

kapitały takowe pierwiastkowo Eustachy Skorzerwski

a) Tal. 17,250. i
b) Tal. 2,028. Sgr. 10.

małoletnim niegdy Woyciecha Bartochowskiego, a

c) Tal. 1183. Sgr. 10

zaś Annie I. Bartochowskiéy II. Psarskiey był winien.

Téy ostatniéy Ur. Skorzewski kapitały powyższe w ogólnéy ilości Tal. 20,461. Sgr. 20. czyli 122,770 Złot. pol. dnia 24. Czerwca 1798. roku wypłacił, a Jakub Fryderyk Psarski podług aktu przed Kommissyą Sprawiedliwości Powiatu Sieradzkiego dnia 24. Czerwca 1798. zdziałanego względem zapłaconego kapitału, w przypadku gdyby sukcessorowie Bartochowsci do Ur. Skorzewskiego pretensye iakowe rościć mieli, iako ręczyciel i samodłużnik się zobowiązał, akt czyli instrument ten podług twierdzenia Ur. Franciszka Psarskiego wraz z wykazem hypotecznym z dnia 25. Października 1798. względem nastąpionego zapisania wygotowanym i opiekunem nieletnich Bartochow. Ur. Ignacemu Bleszyńskiemu i Ur. Bogusławowi Walewskiemu z udzielonym zaginął, a na wniosek tegoż Ur. Franciszka Psarskiego umorzonym być ma.

W tym celu termin na

dzień 17. Marca 1827.

przed deputowanym W. Sohr Referendaryuszem w mieyscu posiedzenia Sądu naszego wyznaczywszy, wzywamy wszystkich tych, którzy do pozycyi téy umorzyć się maiącéy i do Instrumentu w téy mierze wystawionego iako właściciele, cessyonaryusze, zastawnicy lub inni posiadacze papierów pretensye maią, tudzież sukcessorów tychże i następców, aby w terminie tym osobiście lub przez Pełnomocników prawnie dopuszczalnych się stawili, końcem dopilnowania praw swoich, w razie przeciwnym pretensyami swemi do instrumentu tego prekludowanemi zostaną, i wieczne w téy mierze nakazane im będzie milczenie.

Krotoszyn dnia 20. Listopada 1826.

Królewsko-Pruski Sąd Ziemiański.

Doniesienie o Redutach.

Szanownemu Obywatelstwu i Prześwietnéy Publiczności mam honor ninieyszém nayuniżeniey donieść, iż zwyczayne reduty w roku przyszłym

w Niedzielę dnia 14. Stycznia,
— — 28. dito.
— — 11. Lutego.
— — 25., 26. i 27. Lutego 1827.

w kamienicy moiéy Hôtel de Pologne w Lesznie dawać będę.

Rieffenstahl.

Aukcya starych win Węgierskich.

Ze sklepu Pańskiego

dnia 21. i 22. Grudnia r. b.

przedawać będę 800 butelek starego dobrego wina Węgierskiego w małych ilościach w Hôtel de Berlin za gotową zaraz zapłatę sposobem publicznéy aukcyi.

Ahlgreen.

Doniesienie handlowe.

Szanownéy Publiczności mam honor donieść ninieyszém, iż nabywszy handel sukien i win od oyca moiego, takowy na własny móy rachunek nadal prowadzić będę, i z tego powodu łaskawym iéy polecam się względom.

Poznań dnia 1. Grudnia 1826.

Adolf Kupke.

Na ulicy szerokiéy Nro. 118. będzie pierwsze piętro od Wielkanocy a trzecie od nowego roku do naięcia.

W. Wroniecki.